

Werk aan de winkel

Malindi, mei 2016

Jambo nieuwsbrieflezers ('Hallo' in Swahili)

Habari? ('Hoe gaat het?')

Mzuri sana ('Het gaat goed')

Het is eind maart; het is Pasen. De scholen gaan dicht en van een sponsor hebben we geld gekregen om er eens tussenuit te gaan. We besluiten om alvast richting Ruiru te gaan waar de bouwreis van Bob de Jong in april van start zal gaan. We gaan met de trein richting Nairobi.

Het is misschien aardig om te weten dat men in 1896 is begonnen met de aanleg van deze spoorlijn in de havenstad Mombassa toen het gebied nog een Britse kolonie was. Meer dan 2000 mensen die werkten aan het aanleggen van de rails hebben het om verschillende redenen niet overleefd; zo zijn er onder andere arbeiders opgegeten door leeuwen. De treinverbinding zou de Uganda-lijn moeten heten omdat dit de eindbestemming zou zijn maar staat nu beter bekend als de Iron Snake of the Lunatic Express. De trein is nog van het ouderwetse kaliber en heeft absoluut geen overeenkomsten met de treinen die nu in Nederland rijden. Wilt u meer weten over deze trein, kijk dan maar eens op internet

Wij zijn ondertussen bij de trein aangekomen die om 19:00 uur in de avond zal vertrekken en de volgende ochtend om ongeveer 06:00 uur zal aankomen. Op het station staat geen rij en we moeten een stationsmanager zoeken. De beste man vertelt ons hem rond middernacht even te bellen om te vragen of de trein is aangekomen want de trein heeft vertraging en hij geeft ons zijn nummer.

Nou, dan zoeken we maar een restaurantje op, nemen we een glaasje drinken en spelen we een spelletje. Rond middernacht staan we weer op het perron. Een handjevol mensen die blijkbaar gewend zijn aan de trein, ligt te slapen op het perron op zakken en dekens en meer mensen zijn er niet. Met veel kabaal komt de trein aan en een paar mensen stappen uit. De trein wordt schoongemaakt en de passagiers stappen in. En zo beginnen we aan een reis van uiteindelijk 30 uur. Wel een leuke reis hoor, we krijgen ook eten in de trein en het personeel is hartstikke aardig... Maar 30 uur...welcome to the Lunatic Express!

De maand april breekt aan. Vorig jaar april hadden we onze Ambassadeur Bob de Jong op bezoek samen met zijn vader Adrie en Jaap Kingma van Stichting Geen Dak. Behalve goed schaatsten kan Bob ook bouwen en zo heeft hij samen met zijn vader vorig jaar geholpen om de highschool af te krijgen voor de opening. Dat was een groot succes en voor herhaling vatbaar. Daarom was er dit jaar een reis waar mensen zich voor konden aanmelden: 'Bouwen met Bob'. En zo ontstond er een bouwgroep.

In deze nieuwsbrief wil ik u een impressie geven van de bouwreis via de verhalen van drie deelnemers afgewisseld met foto's.

Gusta : 'We hebben veel gedaan maar nog meer teruggekregen'

11 dagen naar Kenia om te zien hoe mijn tantezegger Ria daar werkt. Wat een rijkdom dat dit kan. Met een groep van 2 mannen want Jaap was er al en 7 vrouwen vertrokken we 4 april naar Nairobi en daarna naar Ruiru waar een ontvangst was waar je tranen van in de ogen kreeg.

Met elkaar hebben we veel gedaan maar voor mijn gevoel hebben we nog meer teruggekregen: LIEFDE.

Één van de vele hoogtepunten voor mij was in Nyamira. We gingen eten en moesten een stukje over hobbels en keien in het pikkedonker naar beneden lopen dus ik deed heel voorzichtig om niet te vallen. Plots een klein handje van een jongetje om me te

helpen. Dat vergeet je niet weer. Een reis met deze groep... ik kan alleen maar zeggen dankjewel allemaal!

Gusta

Tine: ' Het is geweldig om te zien hoe betrokken de studenten zijn'

Na een mooie vliegreis en een nachtje in hotel Tim Travel staat Timothy ons op te wachten en brengt ons naar Ruiru. Na een warme ontvangst aan de poort worden we in de gemeenschappelijke ruimte verwelkomd door Mr. Olmolo en studenten zingen het Keniaanse en zelfs ook het Nederlands volkslied.

En dan volgt een wervelende show. Zang, dans en toneel door de studenten van de Highschool wisselen elkaar af. Zo natuurlijk van binnenuit zingend en bewegend. Zelfs de leraren doen mee en ook wij stellen ons voor en doen met Mariama de pinguindans. Super!!! Een rondleiding in

de studentenverblijven leert ons dat elke student een maatje heeft en er voor elkaar moet zijn. Op school dragen ze een kostuum. Ze hebben er 2. Elke dag een schoon kostuum, dat lukt omdat ze na school met de hand hun eigen kleren wassen.

Bij het overleg horen we wat er van ons wordt verwacht de komende dagen. Het wordt een gezellige avond in ons guesthouse. Wifi laat het afweten en dus is er tijd voor spelletjes en we willen natuurlijk allemaal winnen. Er is 1 iemand die wel heel graag wil winnen. Dat maakt het extra spannend.

We moeten vroeg op. Er moet wat gebeuren. Dorine geeft de leraren van Malindi, Nyamira en Ruiru les. Jaap gaat video opnamen maken, Renee geeft muziekles, Gusta en Dorien geven blokfluitles en Henriëtte, Grytsje en ik mogen onder leiding van Adrie en Bob gaan klussen. Van 2 lokalen moet 1 groot handenarbeid lokaal gemaakt worden. Zoveel mogelijk moet hergebruikt worden. Dus sierlijsten worden voorzichtig verwijderd en aan de kant gelegd. Nieuwe plafondplaten en kasten worden samen met studenten geschuurd en geschilderd. En de plafondplaten en tussenmuur worden verwijderd. Ook hier helpen studenten mee.

Ondertussen zijn studenten in groepen bezig om geometrische figuren te zagen en te schilderen. Een huisje, windwijzer, mobiele en nog veel meer mooie werkstukken worden in elkaar getimmerd. Dit is voor de studenten een nieuwe manier van leren. Zelf ontdekken en de verantwoordelijkheid nemen voor een opdracht en in overleg met andere studenten uitvoeren. Elke student heeft haar/zijn eigen kwalitatieve vaardigheid en daar mogen ze in overleg gebruik van maken. Het is geweldig om te zien hoe betrokken ze zijn. De studenten leren ook welke vaardigheid het beste bij hen past. Heeft de één muzikaal talent, de ander kan gemakkelijk dingen op papier zetten en weer een ander heeft ruimtelijk inzicht en ga zo maar door. Je zag dat hier gebeuren.

Timothy gaat op vrijdag met 7 vrouwen op safari naar Masai Mara. Er is al heel veel gebeurd maar nog lang niet alles is klaar. Adrie en Bob blijven achter. We zullen zien. Vanaf het resort Olmoron Tented Camp krijgen we een rondleiding van de Massai en leren van alles over hun gebruik van de geneeskrachtige werking van bladeren van diverse bomen en planten en maken kennis met hun leefwijze en gewoonten. Op safari zien we zo'n 25 verschillende dieren. Soms

denk ik dat Timothy verdwaald is. Maar niets is minder waar. Timothy zoekt en vindt. Iemand heeft de neushoorn aan de foto's toegevoegd en dus kunnen we zeggen dat we de Big Five hebben gezien.

Op naar Nyamira. Ook hier wordt er voor ons gezongen en voelen we ons meer dan welkom. In de gemeenschapsruimte wordt bekend gemaakt wie de nummer 1 is geworden van de klas en wie de grootste vordering heeft gemaakt.

Hier is wel elektriciteit, maar geen stromend water. Alle hemelwater wordt opgevangen in grote vaten. Als je water nodig hebt, staan er zo maar 10 kinderen klaar en brengen emmers water dragend op hun hoofd naar binnen. Wat zijn ze sterk en ook zien ze er heel gezond uit. Back to basic. Een rijke ervaring.

We doen spelletjes met voetballen, tennisballen, badmintonrackets, springtouwen en loopklossen. De kinderen zijn onvermoeibaar. 's Middags spelen, waarbij ze spelenderwijs rekenen. In de lokalen van de Primary School schilderen Dorine, Henriëtte en Renee sjablonen van letters en cijfers op de muren. De kinderen leiden ons rond langs de koeien en kalfjes en groentetuin.

Na een dag in de auto zijn we terug in Ruiru. Er is al veel gebeurd. Na nog een dag heel hard werken begint het lokaal erop te lijken. Adrie en Bob brengen op donderdag de laatste plafondplaten aan en studenten schilderen de muren.

Ik heb een grote koffer leeggemaakt met spullen voor daar en ga terug met een koffer vol rijke ervaringen. Wij hebben de tijd en proppen die het liefst helemaal vol, maar Kenianen hebben het leven. We kunnen nog veel van hen leren.

Hartelijke groet, Tine

Dorine: ‘Ontzettend leuk hoe sommige docenten er achter kwamen dat ze op een andere manier leerden dan ze tot nog toe hadden gedacht’

Vanaf de grote vakantie heb ik contact met Ria en Fester. Dit omdat ik als Remedial Teacher en kindercoach een leerling begeleid die nauw verbonden is met Blessed Generation. Vanuit deze gesprekken had Ria wel eens gevraagd of ik misschien ook in Kenia wilde komen om hierover te vertellen aan de leerkrachten op de scholen in Ruiru, Malindi en Nyamira. Ik heb haar toegezegd dat ik dat wel wilde, maar ik wilde liever niet alleen reizen...

... En daar was de bouwreis in april. Voor mij een mooie gelegenheid en een kans om les te geven aan de leerkrachten over leren leren. Daarnaast heb ik de leerkrachten een tool mee willen geven om te gebruiken in de klas, waarbij gewerkt wordt vanuit verschillende zintuigsystemen. Dit in de vorm van een mindmap. Een mindmap kunnen ze inzetten voor het samenvatten van teksten, een uittreksel maken van een les, om te brainstormen over opdrachten en om dingen voor zichzelf op een rij te zetten.

Ik ben de lessen dan ook begonnen met uitleggen wat een mindmap is. Ik heb een mindmap gebruikt om mezelf voor te stellen en toen was het de beurt aan de docenten. Daarna hebben de leerkrachten een testje gedaan om te kijken met welk zintuigstelsel zij het beste konden leren. Voor een aantal leerkrachten was dit een eyeopener en het was ontzettend leuk om te zien, hoe sommige collega's er achter kwamen dat ze op een andere manier leerden dan ze tot nog toe hadden gedacht.

De volgende dag heb ik les gegeven over de ontwikkeling van het kind, het leesproces en op welke manieren binnen een les gedifferentieerd kan worden. Als laatste heb ik de opdracht uitgelegd waarmee de leerkrachten aan de slag konden tijdens onze afwezigheid, waarin we een dag op safari zijn geweest en waarbij we een bezoek aan de kinderen in Nyamira hebben gebracht (daarover heeft Tine geschreven). Teruggekomen van Nyamira hadden we een succesvolle presentatiedag .

Zelf vond ik deze presentatie dag heel spannend, want voor mij was het een spiegel of de leerkrachten mijn uitleg goed hadden begrepen en of ze de leerstof goed hadden toegepast. Tijdens de presentaties kwamen er prachtige beschrijvingen en ideeën voorbij. Al met al een mooie uitdaging en ik vond het contact met de leerkrachten geweldig, zo leergierig en enthousiast! Ik wil hun bedanken voor hun inzet. In het bijzonder wil ik Mr. Omolo bedanken voor zijn positieve inbreng, hij heeft mij enorm geholpen, wanneer ik het gevoel had dat de groep iets niet oppikte. Met veel geduld luisterde hij dan naar wat ik bedoelde en dan 'vertaalde' hij dit voor de hele groep. Daarna konden we weer verder. Daarnaast begon hij de ochtend even met een soort warming-up, zodat de leerkrachten eerst even in beweging

kwamen, voordat ik het van hem over nam. Het ijs werd even gebroken en er ontstond een ontspannen sfeer.

Al met al, was dit voor mij een zeer rijke ervaring, waar ik met warme gedachten aan terug denk. Ik wil Ria en Fester bedanken voor de uitnodiging en de goede verzorging die we hebben gehad. Ik heb minder over het bouwen geschreven, omdat ik daar ook bijna niet bij heb geholpen. Als laatste wil ik de groep waarmee we in Ruiru waren bedanken voor de gezelligheid, wat een uniek gezelschap!

Ik zou heel graag nog een keer bij jullie komen!

Liefs Dorine Lycklama à Nijeholt

‘We zijn blij met de regen. Dat betekent water voor alle kinderen van BG Nyamira waar ze nog steeds uitsluitend afhankelijk zijn van regenwater’

Zo, en nu is iedereen weer terug in Nederland en wij in Malindi en het regent... keihard. Zoals in Nederland het land soms ontregeld is door sneeuw zo is alles hier nu ontregeld door de keiharde regen. Gebouwen die het begeeven, wegen die rivieren zijn en stroom die continu wegvalt en generators die uitgerekend nu wanneer ze het moeten doen natuurlijk niet doen.

Maar wij zijn blij met de regen. Het geeft afkoeling en vooral water voor het land en ook water aan alle kinderen van BG Nyamira waar ze nog steeds uitsluitend afhankelijk zijn van regenwater.

Kwaheri

Ria Fennema